

РЕШЕНИЕ

№ 111

гр. Девня, 19.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДЕВНЯ, IV НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на първи септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ДАНИЕЛА ХР. ВЪЛЕВА

при участието на секретаря И.ИЛ. В.

като разгледа докладваното от ДАНИЕЛА ХР. ВЪЛЕВА Административно наказателно дело № 20223120200098 по описа за 2022 година

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „Пивтранс“ЕООД, ЕИК: 204408994, чрез проц. представител – адв. С. К. от АК – Бургас срещу Електронен фиш /ЕФ/ № 8504351911 за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10 ал. 1 т. 2 от Закона за пътищата /ЗП/, издаден от Агенция "Пътна Инфраструктура" към Министерството на регионалното развитие и благоустройството, с който на въззивника за извършеното нарушение на чл. 102 ал. 2 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/, на основание чл. 187а ал. 2 т. 3 вр. чл. 179 ал. 3б от ЗДвП е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лева.

Въззивникът обжалва издадения ЕФ, като счита същия за незаконосъобразен и неправилен - издаден в противоречие с материалния закон и при съществени процесуални нарушения. Твърди, че не е извършил нарушението, за което е санкциониран, както и че ЕФ е издаден в нарушение на разпоредбата на чл. 34 от ЗАНН. Поради гореизложеното моли съда да отмени обжалвания ел. фиш.

В съдебната фаза, редовно призован, въззивникът не се представлява. Чрез проц. представител представя писмена молба, в която доразвива доводите си за незаконосъобразност на обжалвания ЕФ, считайки, че същият е издаден от некомпетентен орган, доколкото в ЗДвП правомощие за издаване на ЕФ е дадено само на МВР; че е нищожен, доколкото не е подписан с ел. подпис; че е налице неяснота на обстоятелствата, при които е

извършено нарушението, на нарушените правни норми, на наложената санкция, както и на санкционираното лице.

Въззиваемата страна - Агенция "Пътна Инфраструктура" към Министерството на регионалното развитие и благоустройството, редовно призовани, изпращат представител, който оспорва жалбата. По същество моли съда да потвърди обжалвания ЕФ като правилен и законосъобразен, като излага доводи в тази насока в представеното пред съда писмено становище. Претендира присъждане на разноски по делото, а именно юрисконсултско възнаграждение.

Районна прокуратура – Варна, редовно уведомени за с.з., не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като прецени по отделно и в тяхната съвкупност събраните по делото писмени и гласни доказателства, установи следното от фактическа страна:

На 09.11.200 г. в 01, 29 часа чрез устройство №10071, представляващо елемент от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10 ал. 1 от ЗП е засечено ППС - влекач „***”ФХ 1*** с рег. № А ***7 ММ, с технически допустима максимална маса 17 900, брой оси 2, екологична категория ЕВРО 3, в състав с ремарке с общ брой оси 5, с обща техническа допустима максимална маса на състава 40 000, което се е движело в Община Девня по път А-2 км 399+703, с посока нарастващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС, частично не е заплатена дължимата пътна такса по чл. 10 ал. 1 т. 2 от ЗП, тъй като за посоченото ППС имало тол декларация за преминаването, но платената категория е по - малка от измерената. Установено е, че собственик, на когото е регистрирано ППС е дружеството - въззивник със законен представител И. Г. В. Направен е извод, че в декларацията, подадена в ТОЛ системата е декларирана по - ниска категория от действителната и въз основа на това е създаден доклад за пътно нарушение по чл. 179 ал. 3 от ЗДвП от Електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10 ал. 1 от Закона за пътищата. За извършеното нарушение на чл. 102 ал. 2 от ЗДвП, на основание чл. 187а ал. 2 т. 3. вр. чл. 179 ал. 3б от същия закон с обжалвания ЕФ на въззивника е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лева. Електронният фиш е връчен на 01.03.2022 г. и е обжалван с жалба от 08.03.2022 г.

Приобщени по реда на чл. 283 от НПК са приложените към АНП Заповед №РД-11-983/13.09.2021 г. на И. Д. Председател на управителния съвет на А"ПИ", съгласно която се утвърждават образци на електронни фишове, ведно с приложение на същия; справка от системата, от която е видно местонахождението на контролното устройство № 10071, както и че пътния участък, на който е засечено движението на ППС се намира в Община Девня; извлечения от системата за констатираното нарушение и собственика на процесното ППС с рег. №А 27 17 ММ, ведно със статично изображение

във вид на снимков материал на същото.

В с.з. представени от страна на АНО и приети по делото са становище от Отдел „ИСИ“ на НТУ, от което е видно, че за датата и часа на нарушението е подадена тол декларация за сегмент №1222210778, на който е разположено устройство № 10071, с което е установено нарушението, за товарен автомобил от категория №12, отговаряща на ППС над 12 т. с 3 оси, а заснетото ППС е с допустима максимална маса на състав от превозни средства над 12 т. с 5 оси.

Допълнително представени по искане на съда и приети по делото са и справка за вида, категория, допустима максимална маса, брой оси и др./ и данни за собственика, на когото е регистрирано процесното ППС от националния регистър на ПС и техните собственици, воден от МВР и справка от системата, удостоверяваща дата на подписване на ел. фиш – 31.01.2022 г.

Изложената фактическа обстановка, съответстваща изцяло и на констатациите, обективирани в ЕФ и възприети от АНО, се установява по категоричен начин от приложените по АНП писмените доказателства и от представените в съдебно заседание такива. Писмените доказателствени източници по тяхното съдържание не се оспориха от страните и съдът ги кредитира за достоверни.

При така установената фактическа обстановка, Съдът в настоящия си състав достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е в преклузивния срок за обжалване по чл. 59 ал. 2 от ЗАНН от легитимирано да обжалва лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което се явява процесуално допустима.

Преценена по същество, съдът намира жалбата за неоснователна по следните съображения:

С измененията на Закона за движението по пътищата и Закона за пътищата /ЗП/ е предвиден нов начин на заплащане на такси за преминаване по платената пътна мрежа, при която се въвежда смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства - винетни такси и такси на база време и на база изминато разстояние - тол такси. Това изменение въвежда съответно и различни санкционни последици за нарушенията, свързани с неплащане на дължимите такси.

Съгласно чл. 10 ал. 1 т. 2 от ЗП за преминаване по платената пътна мрежа се дължи такса за изминато разстояние - тол такса за пътни превозни средства по чл. 10б ал. 3 /с обща технически допустима максимална маса над 3, 5 тона, извън тези по чл. 10а ал. 9/. В разпоредбата се посочва още, че заплащането на тол таксата дава право на едно пътно превозно средство да измине разстояние между две точки от съответния път или пътен участък, като изминатото разстояние се изчислява въз основа на сбора на отделните тол сегменти, в които съответното пътно превозно средство е навлязло, а дължимите такси се определят въз основа на сбора на изчислените за съответните тол сегменти такси; таксата за изминато разстояние се определя

в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, от изминатото разстояние, от категорията на пътното превозно средство, броя на осите и от екологичните му характеристики и се определя за всеки отделен път или пътен участък.

Разпоредбата на чл. 10б ал. 4 от ЗП предвижда, че размерът на дължимата за плащане тол такса се определя въз основа на реално получени деклариращи тол данни, удостоверени по реда, предвиден в наредбата по чл. 10 ал. 7 или чрез закупуването на еднократна маршрутна карта, която дава право на ползвателя на пътя да измине предварително заявено от него разстояние по определен маршрут.

Съгласно чл. 139 ал. 5 от ЗДвП движението на пътни превозни средства по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, се извършва след изпълнение на съответните задължения, свързани с установяване размера и заплащане на пътните такси по чл. 10 ал. 1 от Закона за пътищата, а в чл. 139 ал. 7 от ЗДП е въведено изричното задължение за водача на пътното превозно средство от категорията по чл. 10б ал. 3 от Закона за пътищата преди движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, да закупи маршрутна карта за участъците от платената пътна мрежа, които ще ползва, или да изпълни съответните задължения за установяване на изминатото разстояние и заплащане на дължимата такса по чл. 10 ал. 1 т. 2 от Закона за пътищата, освен когато тези задължения са изпълнени от трето лице.

В разпоредбата на чл. 102 ал. 2 от ЗДвП е въведено задължение за собственика да не допуска движението на пътното превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за пътното превозно средство не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл. 10 ал. 1 от Закона за пътищата според категорията на пътното превозно средство. Ако в свидетелството за регистрация е вписан ползвател, задължението се изпълнява от него. С посочената разпоредба законодателят е предвидил отговорност за собственика, респ. ползвателя на превозното средство /но само ако е вписан в свидетелството за регистрация/, чието задължение е да установи размера и да заплати пътната такса.

Когато собствениците или ползвателите на ППС не заплатят дължимата пътна такса при преминаване по платената пътна мрежа, нарушението се документира от Електронната система за събиране на пътни такси, съгласно чл. 167а ал. 3 от ЗДвП. Тя създава доклад с приложени към него статични изображения във вид на снимков материал. Докладът и снимките, съгласно чл. 189е ал. 8 от ЗДвП, в своята съвкупност, представляват доказателства за отразените в тях обстоятелства. Характерът на отразените в Електронната система за събиране на пътни такси данни е изрично прокламиран и в разпоредбата на чл. 189е ал. 8 от ЗДвП, а именно: контролните органи могат да извършват справки в електронната система за

събиране на пътни такси по чл. 10 ал. 1 от Закона за пътищата, като отразените в нея данни се считат за доказателства във връзка със следните обстоятелства: мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на пътното превозно средство, както и данни, свързани с движението по участък от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, данни за липса или наличие на деклариран тол данни и наличие или липса на заплащане на дължимите такси.

В настоящия случай, пътят, по който се е движело процесното ППС е включен в обхвата на платената пътна мрежа и за движение по него се дължат такси по чл. 10 ал. 1 т. 2 от Закона за пътищата, които зависят от категорията на ППС и изминатото разстояние. От представеното по делото и публично достъпно Решение № 101 на МС от 20.02.2020 г. на Министерския съвет за приемане на Списъка на републиканските пътища, за които се събира такса за изминато разстояние – тол такса се установява, че А - 2 - автомагистрала е част от този списък.

Видно от становище от отдел „Управление на информационната система и инфраструктура“ при НТУ е, че в процесния случай с подадената тол декларация за сегмент № 1222210778 от А - 2 при преминаване през рамка 10071 е декларирана категория за ППС с обща технически допустима максимална маса над 12 т. с 3 оси, а заснетото ППС е с допустима максимална маса на състав от превозни средства над 12 т. с 5 оси, за което се дължи ТОЛ такса в по – висок размер. В случая е било неправилно декларирано, че процесното пътно превозно средство с техническа допустима максимална маса над 12 т. е с 3 оси, а в действителност превозното средство е с 5 оси. Следователно декларираната категория е по - малка от действително заснетата от Електронната система за събиране на пътни такси. По този начин не е била заплатена дължимата в пълен размер тол такса.

Нарушението е установено въз основа на генериран запис /доклад/ от електронната система по чл. 167а ал. 3 от ЗДВП за събиране на пътни такси по чл. 10 ал. 1 от ЗП по чл. 167а ал. 3 от ЗДВП, който, както вече бе отбелязано, заедно с приложените към него изображения във вид на снимков материал, представляват годно доказателство за отразените в него обстоятелства относно пътното превозно средство, регистрационния номер, часа и мястото на движение по участък от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, както и местонахождението на техническото средство № 10071, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10 ал. 1 от ЗП.

По този начин е установено нарушение по чл. 102 ал. 2 от Закон за движение по пътищата, който задължава собственика да не допуска движението на пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за пътното превозно средство не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл. 10 ал. 1 от Закона за пътищата според категорията на

пътното превозно средство. По делото не се спори, че собственик на процесното ППС е жалбоподателя.

Разпоредбата на чл. 179 ал. 3б от ЗДвП предвижда налагане на наказание глоба на собственик на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б ал. 3 от Закона за пътищата, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10 ал. 1 т. 2 от Закона за пътищата, включително в резултат на невярно декларирани данни, посочени в чл. 10б ал. 1 от Закона за пътищата.

Разпоредбата на чл. 187а ал. 2 т. 3 от ЗДвП предвижда за това нарушение на юридическото лице и ЕТ, собственик на МПС да бъде наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лева.

Санкционната норма е приложена правилно, като е установено, че дружеството - жалбоподател е собственик на процесния товарен автомобил с рег. № А *** ММ, който е с обща технически допустима максимална маса над 12 тона и попада в категорията по чл. 10б ал. 3 от Закон за пътищата. Няма никакво съмнение, че санкцията е наложена на дружеството – жалбоподател, който е собственик на процесното ППС, съответно и нарушител, а не на представляващото го физическо лице.

Електронният фиш е издаден въз основа на чл. 189ж от Закон за движение по пътищата, който предвижда възможност при нарушение по чл. 179 ал. 3, установено и заснето от електронната система по чл. 167а ал. 3 да се издаде електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. Налице са редица решения на административни съдилища в страната, потвърждаващи издадени ел. фишове от АПИ за нарушения по чл. 179 ал. 3б от ЗДвП, респ. приемащи, че за такова нарушение издаването на ел. фиш е допустимо. В този смисъл са Решение № 455/13.10.2022 г., постановено по КАНД № 649/2022 г. на Административен съд – Плевен; Решение № 417/28.09.2022 г., постановено по А.Н.Д. № 522/2022 г. на Административен съд – Плевен, Решение № 985/11.10.2022 г., постановено по адм. дело № 493/2022 г. на тричленен състав на Административен съд – София област и др. Доколкото цитираните решения са постановени от по – висшестоящ съд, настоящият съдебен състав е длъжен да се съобрази с приетото в тях, макар и да смята, че при буквално тълкуване на нормата на чл. 189ж ал. 1 изр. първо от ЗДвП електронен фиш в отсъствие на нарушителя би могло да се издава само за нарушения по чл. 179 ал. 3 от ЗДвП.

Електронен фиш № 8504351911 е издаден от компетентен орган, съобразно разпоредбата на чл. 10 ал. 10 от ЗП, установяваща, че Агенция "Пътна инфраструктура" осъществява правомощията на държавата във връзка със събирането на пътните такси, както и дейността по практическото прилагане, въвеждането, функционирането и контрола на системата за събиране на пътните такси. Определените в закона изисквания към

електронния фиш е да съдържа данни за мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на пътното превозно средство, собственика или вписания ползвател, описание на нарушението, нарушените разпоредби, възможността за заплащане на таксата по чл. 10 ал. 2 от Закона за пътищата, размера на глобата, срока и начините за доброволното ѝ заплащане. Атакувания електронен фиш отговаря на тези изисквания и е издаден по образец, утвърден от управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура". Следва да се има предвид, че електронният фиш се отличава както от административните актове по смисъла на АПК, така и от актовете за установяване на административно нарушение по смисъла на ЗАНН и по отношение на него не съществува законово разписано задължително съдържание извън изброените в разпоредбата на чл. 189 ал. 4 изр. второ от ЗДвП реквизити, т.е. пълно приравняване между електронен фиш и наказателно постановление не може да има нито по отношение на съдържанието им, нито във връзка с процедурата по съставянето им. Не може да се приеме и че всички изисквания по ЗАНН относно реквизитите на наказателното постановление са приложими по отношение на електронния фиш. Действително в процесния електронен фиш няма дата на издаване на същия, но такава не се изисква от разпоредбата на чл. 189 ал. 4 от ЗДвП. Доколкото в тази специална норма са посочени реквизитите, които следва да съдържа електронен фиш за налагане на глоба, общата норма за реквизитите, които следва да съдържа едно наказателно постановление, за да е законосъобразно, не намира приложение. След като датата на издаване на електронния фиш не е посочена като задължителен реквизит от специалната норма, това, какво счита наказаното лице за необходимостта на този реквизит в издадения електронен фиш е без правно значение.

Изложеното дава основание на съда да прецени, че няма допуснати съществени нарушения на правилата за установяване и санкциониране на нарушението, които да ограничават или пречат на правото на защита.

Оплакванията на въззивника за издаване на електронния фиш след изтичане на сроковете по чл. 34 изр. второ от ЗАНН са неоснователни. Съгласно чл. 34 ал. 1 от ЗАНН не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението, а ал.3 предвижда, че образуваното административнонаказателно производство се прекратява, ако не е издадено наказателно постановление в шестмесечен срок от съставянето на акта. С Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. на ВАС по т. д. № 1/2013 г. е обобщена съдебната практика и е прието, че „съкратеното производство” за административно - наказателна отговорност чрез издаване на електронен фиш, въведено в чл. 189 ал. 4 от ЗДвП, е изключение от общите правила на ЗАНН, поставящи началото на производството с АУАН и завършването му с НП, но също така изрично е прието, че електронният фиш е своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции, т.е.

той се приравнява едновременно към АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие, не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване, като последните са не приложими по отношение на него. Това задължително тълкуване на закона предполага изключване на приложението спрямо електронния фиш на разпоредби, отнасящи се специфично до АУАН или до НП. Така например неприложим се явява 3-месечият срок от откриването на нарушителя по ал.1 на чл. 34 от ЗАНН, тъй като същия се отнася до издаването на АУАН, а фиша има и характеристиките на НП. Неприложим е и 6 - месечния срок по ал. 3 на чл. 34 от ЗАНН, тъй като същия се отнася до издаването на НП, а фиша има и характеристиките на АУАН. Затова съдът приема, че доводите за незаконосъобразност на обжалвания електронен фиш, поради неспазването на посочените в чл. 34 от ЗАНН срокове, са неоснователни.

Видно от представената и приета по делото справка от информационната система на АПИ за датата на издаване на ЕФ е, че същият е подписан с ел. подпис на 31.01.2022 г., при което твърдението, че обжалвания ЕФ не е подписан е несъстоятелно.

Съдът намира, че нарушението не е маловажно и към него не са приложими правилата на чл. 28 от ЗАНН, като отчита, че нарушението засяга безопасността на движението по пътищата и не е установена необичайно ниска степен на обществена опасност, която да го отличава от останалите случаи на подобни нарушения. Доколкото нарушението е извършено преди влизане в сила на чл. 189з от ЗДвП, то тази разпоредба е неприложима в процесния случай.

При законосъобразно проведено административно -наказателно производство, без допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, при правилно прилагане на материалния закон, категорична установеност на нарушението и неговия автор, както и справедливост на наказанието, обжалвания ЕФ следва да бъде изцяло потвърден.

По разноските:

Съгласно чл. 63д ал. 1 от ЗАНН страните имат право на разноски по реда на АПК. Правилата на чл. 143 от АПК предвиждат в случай, че съдът отхвърли оспорването, ответникът да има право на разноски, включително юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно чл. 37 от Закона за правната помощ и Наредба за заплащане на правната помощ, където в чл. 27е е предвидено възнаграждението за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания да е от 80 до 150 лв. Съдът счита, че съобразно с правната и фактическа сложност по делото и свършената работа по процесуално представителство на наказващия орган, следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева. Ето защо с оглед изхода на делото му се дължи заплащането на юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 63 ал. 9 вр. ал. 2 т. 5 вр. ал. 1 от

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш № 8504351911 за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10 ал. 1 т. 2 от Закона за пътищата /ЗП/, издаден от Агенция "Пътна Инфраструктура" към Министерството на регионалното развитие и благоустройството, с който на „Пивтранс”ЕООД, ЕИК: 204408994 за извършеното нарушение на чл. 102 ал. 2 от ЗДвП, на основание чл. 187а ал. 2 т. 3 вр. чл. 179 ал. 3б от ЗДвП е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лева.

ОСЪЖДА „Пивтранс”ЕООД, ЕИК: 204408994, със седалище и адрес на управление: гр. Бургас, к/с „Славейков“, бл. 26, вх. 2, ет. 5, ап. 13, представлявано от И. Г. В. ДА ЗАПЛАТИ на Агенция "Пътна инфраструктура", със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. "Македония" № 3 сумата от **100 лева /сто лева/**, представляваща направени по делото разноси за юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 63д ал. 3 вр. ал. 1 от ЗАНН.

Решението може да се обжалва от страните в 14 - дневен срок, считано от получаване на съобщенията за неговото изготвяне с касационна жалба пред Административен съд – Варна по реда на АПК.

Съдия при Районен съд – Девня: _____